

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltenek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beírt, tásnál 30 krajczár bélyeg díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

A magyar nyelv és a hadsereg.

Kézdi-Vásárhely, 1889. jan. 16.

Nem tartozunk azok közé, kik konvenczió-nális dicséretet mondanak valakinek. Annál kevésbé vagyunk elfogultak, hogy az igazságot alárendeljük az érdekeknek.

Azt hiszem, a nyelvkérdésnek egyszerű említése is elég ahhoz, hogy a dolgot teljes komolysággal vegyük. E szó be van vésve minden szívbe. Vajjon miért? Még előttünk van a multaknak képe, sok fájó emlékek leng a sírok felett, hol a fű is zöldebb nekünk, mint más helyeken, hol a madár is csak azt a nótát fújja: „Szabadságában, nyelvében él a magyar.“

Nem vagyunk önzők, de mégis érezzük, hogy egy művelt nyelv tudása, mint pl. a német, hasznos az emberre, hasznos különösen a kereskedőkre nézve. Sőt ezekre nézve szükséges is. Kereskedőink egy része, ha szerét teheti, németül beszél, sőt egyes családok is örömebb használják a németet, mint a magyar nyelvet; itt-ott az éttermekben is német étlapok vannak. S még hány olyan példát hozhatnánk fel, melyek inkább kárhóztatást mint dicséretet érdemelnének!

Kormányunk jóindulatu törekvését mindig örömmel ismertük el. A mi fénypontunk, mely felé gravitálunk, a kormány, melynek bölcsessége és igazságszeretetéről mindig dicsérettel emlékeztünk meg. Nem ítélhet el tehát senki, ha most féltett érdekeinkért kardot emelünk.

A német nyelv tudásából nem huz a nemzet annyi hasznát, mint veszteséget. Hisz a tapasztalat bizonyítja, hogy a hol tíz ember magyarul és egy németül tud, ez egynek kedvéért a többi is németül gagyog. A hadsereg is inkább haladhat ismereteiben úgy, ha azon nyelven tanítanak, melyet mindenki ért. Jeles honvédeink szebb dolgokat produkálnak gyakorlatok alkalmával. Ez arra mutat, hogy haladottabbak, hogy megértették, a mire tanították, azt értették meg, a mit tudniok kellett.

Nem vagyunk ellenségei a dualismusk. Jól tudjuk, hogy Magyarország ezen szerencsés összeköttetésének sokat köszönhet. De nézetünk szerint semmit sem ártana e viszony-nak az, ha a közös hadseregben a magyar

nyelv a szükségelt és megérdemelt módon használatba vétetné.

A hadseregnek egységét, közösségét nem fogja rontani nyelvünk használata, sőt érdekeink kielégítést nyervén, erősebb lesz a lelkesedés. Egy szerencsés intézkedés, mely a nemzet érintett ohajtásának tenne eleget, megkedveltetné fiainkkal a katonaságot, nem mennének olyan félelemmel, elszántsággal a kaszányába, mint ha a halál torkába vinnék.

A lehető legjobb akarat mellett is, melylyel a kormány czélirányos, bölcs intézkedéseiről viseltetünk, ez a legőszintébb meggyőződésünk e tárgyban. Érezzük, hogy ez megegyezik a nemzet nagy többségének fel-fogásával, mely azt mondja, hogy a német nyelvet csak hazai nyelvünk rovására lehet jobban használatba venni; csak akkor lehet idegen nyelvet tanulunk, ha a mienket annyira tudjuk, hogy azáltal ebben nem zavartatunk; addig kultiváljuk nemzetünk nyelvét, szeressük azt, a melyik a mienk, ne hajtjuk más malmára a vizet, mert: „Nyelvében él a nemzet.“

Országgyűlés.

A képviselőház e hó 11-én folytatta a vándor-javaslat tárgyalását. Tóth Ernő után Apponyi Albert gróf szólott. Kijelenté, hogy bár üdvösnek tartja a javaslat némely rendelkezéseit, mégsem szavazhatja azt meg általánosságban sem. Megtámadja a javaslatot főleg pénzügyi szempontból. Végül határozati javaslatot nyújt be, hogy a kormány új törvényjavaslat betervezésére utasítsa. Bauszner Guidó, mint magyar hazafi és mint erdélyi, üdvözlö a törvényt.

A „Székelyföld“ tárczája.

Szöveg a képhez.

(Felolvasta a veres kereszt egylet javára Zabolán jan. 12-én gróf Mikes Benedekné ö méltósága által rendezett estélyen ifj. Dobay János.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ma annyi szépet láttunk és hallottunk e vendégszerető kastély falai között, hogy engem igazán aggodalom fog el az iránt, vajjon az én szerény felolvasásom beillik-e azon sok szép közé, melyeknek ma tanui valánk.

Ugy képelem e fényes társaságot, mint egy ragyogó, szingazdag képet, melyből csak a czim, a magyarázat hiányzik. Legyen tehát az én felolvasásom e képhez a szöveg.

Hogy ez sikerüljön, egy néhány képet mutatok be, természetesen görögtűzfénnyel, s ha sikerülni fog nekem képeimet jól összeállítani, sikerülni fog bemutatnom is, melyre vállalkoztam. Az első kép bemutatásánál egy kis kerülőt kell tennem; el kell hagynom e termet s a képeket szárnyain egy néhány századdal visszatérve, leszállanom Háromszék áldott rónáira, hol sarló helyett a halál kaszája aratja kalász helyett az emberéletet. A vitéz székely küzd a betörő ellenséggel. Vérével védelmezi ezt a szent földet, mely századok óta hazája, melyet annyi drága honfivér árán szerzett és oltalmazott meg. A maroknyi székely had perczről perczre apad s már hallszik az ellenség diadalordítása, midőn két daliás székely ifju jelen meg a csatatereten és csak annyit szólnak,

hogy „itt vagyunk mi is“, s a többi elvégzi a kard. A két ifju kezében megvillan a halált osztó acél; a kis csapat a példa által felkelésülve, ujult erővel támad; az ellenség hátrál és fut s e drága föld ismét meg van mentve. A diadalittas székely csapat keresi megmentőit, de azok nincsenek sehol. A valódi hősök szerényen vonultak félre a nemzet halála előtt, de a nép ajkaira vette a Mikes nevet s dalban örökitette meg a két ifju hőstetteit.

Azóta sok évszázad tűnt el az idők homályában, de e név mindig ott ragyogott a székelyek történelmében, hol babérrel, hol borostyánnal megkoszorúzva, a nemzet tiszteletével és hálájával körülveve.

Repüljünk a képzelet szárnyain tovább s nézzünk egy második képet. Távol keleten, messze túl a haza határain, egy egyszerű sírdomb áll. Az utazó kegyeletes tisztelettel áll meg előtte és egy őszinte könyvvel adózik azon nagy férfiu emlékének, ki a száműzetés hosszu, kintjelen évei után e földben nyert pihenést. Emeljünk mi is kalapot e sir előtt, mert hazánk édes szavu költője, derék vitéze, egy szép eszmének sirig hű bajnoka: Mikes Kelemen pihen itt, kinek búját így írja le a költő: „Egyedül hallgatom tenger mormolását, tenger habja fölött futó szél zugását. Egyedül . . . egyedül . . . a bujdosók közül . . . nagy Törökországban“ . . . A honfi hantjai ott pihennek idegen földben, nagy Törökországban, de a kedves tollu költő az ő örökszép törökországi leveleiben, hírsége fejedelméhez, ábrándos ragaszkodása a szabadsághoz s nagy honfivér érényei a történelemben

mindig élni fognak, bámuló tisztelettel töltve el az utódokat.

A mult századok homályából kibontakozva, a történelem lapjain a közelmultban is találkozzunk e névvel, melynek emlékét kegyeletes tisztelettel őrzi az utókor; de hogy ismétlésekbe ne essem, mellőzöm ezeket, hanem a helyett egy bájos idylli képet mutatok be.

E kép egy boldog családé.

Ott látjuk a nőt, ki Tell Vilmos szabad, büszke hazájából jött mihozzánk, hogy székely asszony legyen s hogy viselje a Székelyföld egyik legszebb nevét, hogy székely anya legyen s hogy székely gyermekeket neveljen a hazának. Körül van szép családja: reményteljes ifjak, virágzó hajadonok, egyenkint és összesen diszei és ékeségei a társadalomnak, boldogsága és büszkesége az anyának, és mindannyit a leggyöngédebb szeretet kapcsa fűzi egy olyan egészszszé, melyet boldog családnak szoktunk nevezni. Képzelmem nem elég erős, ezen elbájoló képhez a színeket megtalálni, de tekintsenek körül e teremben, és a mi hiányzik, azt feltalálhatják.

Igazság marad az mindig, hogy csak az tud igazán érdeklődni mások szenvedései iránt s csak az tudja embertársait igazán szeretni, ki maga boldog és szerettetik. A boldog anyának szívében gyermekei szeretetén kívül jutott hely embertársainak is. Oh, mert a nő szív az emberi szeretet és könyörületesség kiapadhatatlan forrása. Az anya, elhagyva boldog családi körét s feláldozva az otthon nyugalmát, kilépett a társadalomba s erős kezekkel felrázott egy hanyatlóknak indult

Meltzer nem fogadja el a javaslatot, mert a törvény által a szülők sújtanak.

A 12-ki ülésben felolvasztott a miniszterelnök átirata, melyben ő Felsége meghagyásából tudatja Mária Valéria főhercegnőnek Salvator Ferencz főherceggel való eljegyzését. A képviselőház tagjai hosszas éljenzéssel örvendetes tudomásul vették az átiratot. Az elnök a legközelebbi ülésen előterjesztést fog tenni arra nézve, hogy a képviselőház miként adjon kifejezést szerencsekívánatának. Ezután a véderőtörvényjavaslat tárgyalását folytatták. Elsőben Dániel Ernő szólalt fel s beszédében Apponyi Albert gróffal szemben védte a pénzügyi bizottságot, kifejezve, hogy Apponyi vádjai, melyekkel könnyelműnek ítélte a bizottságot, nem egyeznek meg a valósággal. Pongrácz Károly, pártunkivüli, utalt a külföldi államok hadseregeinek azon lázas anyagi és szellemi fejlesztésére, melyet tétlenül nézni nekünk nem lehet. Az önkéntességi szervezet átalátását helyeslendőnek tartja, mert eddig is mulasztás volt, hogy a csapato k hiányosan láttattak el tisztekkel. Követelni kell, hogy a szükséghez képest a tiszt tudjon németül, a mellett, hogy a vizsgát az állam nyelvén tette le. Utána Ugron Gábor támadásokat intézett a kormány ellen s határozati javaslatot nyújtott be az önálló hadsereg szervezése tárgyában. Ezután még Rohonyi Gyula a javaslat mellett s Thaly Kálmán ellene szólott.

A 14-ki ülésben az elnök ajánlatára elhatározott, hogy a ház üdvözlő iratban fejezze ki szerencsekívánatát Mária Valéria főhercegnőnek Salvator Ferencz herceggel történt eljegyzése alkalmából, s a király Budapesten való tartózkodásakor a főrendiház tagjaival együtt ő Felségénél tisztelegjenek. Hoitsy Pál javasolja, hogy a hazánkban született főhercegnőnek nászajándék vételessék. Irányi Dániel nem kíván kivételt tenni a főhercegnők közt. Ezután Tisza Kálmán miniszterelnök javaslatára, ki a kérdés tárgyalását még idő előttinek tartja, a javaslat függőben tartása mondatot ki. Ezután folytatott a véderőtörvényjavaslat általános tárgyalása. Ivánka Imre a véderő-javaslat mellett, Horánszky Nándor pedig ellene szólalt fel. Ezután Fejérváry honvédelmi miniszter beszélt, kijelentve, hogy a javaslat kompromisszum eredménye, nemcsak a korona, hanem a magyar és osztrák kormányok közt is. A magyar kormány engedett a 14. §-ra nézve, mely lényegileg nem tér el az 1868. t.-cz. 10. §-ától. Utána Tisza István beszélt.

SZEMLE.

A politikai körök s általában mindazok érdeklődése, kik a politikai eseményeket figyelemmel szökták kísérni, Berlin felé irányul most leginkább, hol a héten kezdik meg a külügyi költségvetés tárgyalását. Bismarcktól ez alkalomból beszédet várnak, mely meg fogja világítani az általános európai helyzetet.

A mit száz férfiú sem tudott volna megtenni, azt megtette egy gyöngé nő, kinek pedig nem volt egyéb fegyvere, mint a végtelen szeretet és az erős akarat.

Ezt tette a nagyszívű nő, a mi nemes grófnéknak, kinek vendégszerető házában összegyűltünk, hogy együtt, közösen megalkossuk az utolsó képet, melyre czimül ezt írhatjuk:

„Egy emberszerető nő műve.”

Ez a kép előttünk áll, pompás és szindús s egyáltalában semmi szükség, hogy ahhoz tegyek valamit.

Az én magyarázó szövegem bár némileg teljes csak akkor lehet, ha egy néhány szóban elmondom azt is, hogy miképen keletkezett a mai estély.

Van az országban egy nagyszabású jótékony egyesület, mely a trón zsámolyától kiindulva, behálózta az egész országot. Az eszme, mely az egyesület zászlójára írva van, nagy és szent: ápolni a harczban megsebesült harcosokat. A 19-ik század humánus gondolkodására vall azon felfogás, hogy míg a társadalom egyik fele a házáért és királyért vért ontja, addig a másik fele bekötözi az így nyert sebeket.

A veres kereszt egyesület ma már a társadalom minden rétegét áthatva, palotában és kunyhóban egyaránt népszerű vendég, de sehol sem oly kedves, mint Háromszékme gyében, melynek egy virágzó kórházat adott. Bő kézzel adott neki mindent, hogy a kezdet nehézségeit leküzdve, meg erősödjék, s ezért csak annyit kívánt, hogy szeretettel legyünk az egyesület iránt. Ámde a szűk anyagi viszonyok gyakran meggátolták megénk lakos-

lános európai helyzetet. A birodalomgyűlést a császár hétfőn nyitotta meg. A trónbeszéd hangsúlyozta, hogy a béke további fentartását biztos lehet remélni. — A mi a Morier-ügyet illeti, ez ügyben még mind folynak a gyanúsítások német részről, daczára annak, hogy világosan be van bizonyítva a vád alaptalansága. Angliában e miatt nagy az elkeseredés, s ez aligha nem lesz befolyással a politikai viszonyokra is. — Romániában az utóbbi hetek folyamán házalók vonták magukra a figyelmet, kik bejárták az országot s a szokásos szentképeken kívül a czár arczképeit és egyéb panszláv irányképeket árulván, azt hirdették a falusi népnek, hogy a szabadtó czár nem sokára meg fog jelenni és fel fogja osztani az állami birtokokat és a nagybirtokosok földjeit. Mintegy 15 ilyen jó madarat helyeztek rendőri felügyelet alá. Voltak olyanok is köztük, kiknél 4000 frankot találtak. Carp miniszter egyes kompromittált egyének kiutasítására nézve javaslatot terjesztett a minisztertanács elé.

A Kézdi-Vásárhely városi és vidéki „Rudolf“-kórház és a kézdivásárhelyi veres kereszt fiókegyület közgyűlése.

Kézdi-Vásárhely, 1889. jan. 14.

A változandó világ magával sodor mindent. A természetben is a naponta megsemmisült teremtményeket ujak oserélik fel. Nem csüggedhetünk és nem félhetünk tehát az örök enyészettől. De valamint a természet plántái közül mindig azon fajt igyekeznek az emberek szaporítani, mely ugy minőség mint mennyiség tekintetében a termelőt legjobban jutalmazza: ugy a társadalmi életben is az oly egyének számainak növekedésén örvendünk leginkább, kik a közügyek terén hazafi buzgósággal minden önérdéktől menten vagy szellemileg, vagy anyagilag készséggel és a legnagyobb odaadással munkálnak.

Fájdalmasan esik lelkünknek, ha embertársaink nyomorán nem segíthetünk. Benső öröm és megnyugvással töltheti el keblünket az a tudat, hogy mindent megtettünk arra, mi tőlünk hazánk közjóléte, népeinek boldogsága méltán megkövetelhet.

En részemről azon nézetben vagyok, hogy a társadalmi élet élénkítése, a közjólét emelése érdekében nem csak rábeszélés útján, hanem hazafiságból is tenni, munkálni mindenkinek kötelessége.

E nemes honfiai kötelességnek felelt meg K. Váárhely közönsége a „Rudolf“-kórház létesítése által is, s ezt gyakorolja mindaddig, míg virágzó állapotban levő humán intézeteit, iskoláit fenntartani, fejleszteni meg nem szűnik.

A derék vezér lelkesítő szelleme tette hív és nemes versenyre kelti a munkásokat is. Így a siker, míg az ügy élén Báró Szentkereszty Stephánie mint elnök áll, soha ki nem marad. Ezt igazolja a kézdivásárhelyi „Rudolf“-kórház e hó

ságát, hogy oly mérvben gyakorolja a veres kereszt egyesület iránt érzett háláját, mint a hogy szive érzelme hozta volna magával. A választmányok és fiókok élén álló lelkes egyéneknek azon nehéz feladat jutott, hogy az érdeklődést folyton ébren tartásuk s a szunadozó tevékenységet olykor olykor felrázzák nyugalomból. Ez az akarat vezérelte a nemes grófnőt, hogy nyugalmat feláldozva, új életet adjon az orbajjárású fiókegyületnek, és én hiszem és remélem, hogy a mai estély egy új, virágzó korszaknak veti meg alapját.

Ennyiben kívántam, tisztelt hallgatóim, e képhez a szöveget megírni, s ha én a multat a jelennek egybekötni igyekeztem, innen is, onnan is vettem képeket, az csak azért történt, hogy több tisztelettel adózzam azon fényes névnek, melynek egisze alatt a mai fényes estély keletkezett, s hogy méltóan fejezhessem ki ugy a veres kereszt egyesület háláját, mint a megjelenek hódolatát és köszönetét azon fenkölt lelkű alak iránt, ki a mai sok jót és szépet nekünk adta.

Székelyföldön az a szokás, hogy a vendégszeretetet szép szavakkal szokták viszonzni. Felláll egyik vendég s poharat emelve felköszönti a ház asszonyát. Mi is vendégei vagyunk e kastélynak s hódoljunk mi is e szép ősi szokásnak. Ne sértse tehát a mi szeretve tisztelt háziasszonyunk szerénységét, ha mi egy szívvél-lelékkel azt kívánjuk, hogy az isteni gondviselés e kastély fenkölt lelkű urnőjét, gróf Mikos Benedekné ő méltóságát, uri családjával együtt sokáig éltesse!

13-án tartott közgyűlése is, mely 42 rendes tag jelenlétében gazdag tárgysorozattal nagy lelkesültséggel folyt le. A lelkesítő s a munkások érdemeit méltató elnöki megnyitó után, melyet a gyűlés egyhangulag jegyzőkönyvre vétetni határozott, Erdélyi Károly felső népisk. igazgató, kórházi titkár olvasta a tett intézkedésekről és nevezetesebb mozzanatokról szóló jelentését. Ugy az elnöki megnyitót, mint a titkári jelentés lapunkban közölni fog. A titkári jelentés hű tükre azon lelki állapotnak, melylyel a derék titkár szolgálja híven, igazán és minden díj nélkül évek hosszú sora óta Kézdi-Vásárhelyt a közügyeket. Az utókor elismerése és hálája kiséri nemes munkásságát, s a mit a hálátlan világ megadni nem képes, találja fel lelke nyugodalmában. Ugyanezt mondhatjuk Szöcs József polgármester kórházi gondnok, Dr. Sinkovics Ignác kórházi főorvos, Kovács Károly pénztáros évi jelentéséről, a kórház érdekében tett munkásságáról. A közgyűlés mindnyájuknak elismerését és köszönetét jegyzőkönyvileg is kifejezte.

A számvizsgáló bizottság jelentéséből örömmel győződött meg a közgyűlés, hogy a pénztár rendszeresen és tisztán van kezelve. A kórház alapja jelenleg 30,946 frt 1 kr. A kórház évi bevétele 5039 frt, kiadása szintén 5039 frtban állapítottatott meg.

A leltározó bizottság id. Tóth Istvánné uraszszony s Baló László ur személyében pontos kimutatást terjesztett be arról, hogy a kórház felszerelési tárgyai minő állapotban, számban és mennyiségben vannak meg.

A veres kereszt egyesület országos központja mint protector a felterjesztett számadások és jelentésekben a kórház állásáról meggyőződést szerezve, a legteljesebb elismerésnek adott kifejezést leiratában. Bejelentette továbbá elnök Báróné, hogy a kórházi épületre, mely Kézdi-Vásárhely város tulajdona, a haszonélvezeti jogot a kórháznak telekkönyvileg is biztosította. A XII-ik jótékony célú államsorsjátékból a m. kir. pénzügyminiszter ur még 1000 frtot küldött.

A hálás elismeréssel fogadott bejelentések után felolvasztott Tisza Kálmáné ő nagyméltóságának tiszteletbeli alapító tagga, Dr. Antal Mihály megyei főorvos urnak tiszteletbeli kórházi főorvossá történt megválasztásukat köszönő, eszmédus és meleg érzéstől átható levele, melyet közgyűlés éljenzéssel vett örvendetes tudomásul.

Felkérte továbbá a közgyűlés elnök Báróné ő méltóságát, hogy a titkár ural egyetemben Rudolf trónörökös ő fenségét mint kórházunk védnökét névünnepe alkalmából minden évben újabb határozat nélkül a közgyűlés nevében üdvözlőjék.

Kézdi-Vásárhely város a kórház segélyezésére 6 öl tűzifát adományozott. Elnök báróné pedig, mint minden évben, ugy jelenleg is 47 frt 79 krt tevő kórházi költségeit a kórház-alapból megtéríteni nem kívánta, hanem azt az alapítóke gyarapítására ajándékozta. Erre nem szükség külön elismerés, mert a nemes tett önmagában lelki legméltóbb jutalmát.

Szöcs József gondnoki állásáról lemondván, helyébe a betegfelvételi és díjbekajátási szakra ifj. Dobay János rendőrkapitány, gazdasági szakra Baló László tanár választott meg egyhangul lelkesedéssel. A távozó gondnoknak példás munkásságáért elismerés és meleg köszönet szavaztatott.

Végül a jegyzőkönyv hitelesítésére Benedek István őrnagy ur és Fejér Károly járásbíró ur kérését fel.

A működő tisztikarnak, élén Báró Szentkereszty Stephanie ő méltóságával, mi is legteljesebb elismeréssel adózunk, s őszinte szívvél kívánjuk, hogy a haza javára soká és boldogul éljenek.

(Vége következik.)

Adó-ügy.

Háromszékme gyé adófelügyelője a következő jelentést terjesztette a közigazgatási bizottság elé a megye mult havi adózási állapotáról:

Méltóságos Főispán ur!

Tekintetes közigazgatási bizottság!

A közadók kezeléséről szóló II-ik félévi jelentésem 1888. évről a következőkben van szerencsem előterjeszteni:

Miként az első félévi jelentésemben annak idején jeleztem, a lefolyt évben is sikerült elérnem azt, hogy az összes adónemek kivétele a Nmélt. m. kir. Pénzügyminiszterium által kitűzött határidők lejártá előtt befejeztetett, és így a lefolyt 1888. évben sem állott be annak szükségessége, hogy Háromszékme gyé területén az adókievítés befejezését a Nmélt. m. kir. Pénzügyminiszterium szorgalmazza.

A könyvelés és nyilvántartásra nézve általánosságban szintén csak jót vagyis azt jelezhetem, hogy az egész vármegye területén rendszertelenség avagy visszaélés — egyes kisebb panaszokat kivéve, melyek, a mint tudomásomra hozattak, azonnal orvosoltattak — elő nem fordult; egye-

dül a küladók elszámolása és átszállítása körül merült fel egy pár községben mulasztás, melyekért az illető előjáróságok felelősségre vonattak s mulasztásukért a megérdemelt bírságolást el is nyerték.

Egyedül Szörce és Imecsfalva községben fedeztetett fel a lefolyt évben — habár kisebb nemű — sikasztás, melyekre a helyszínen az intézkedés azonnal megtéetett, a szükséges biztosítás foganatosított s a kifejlendőkhöz képest a leszámolás foganatosítottat fog.

Az adó-könyvecskébe beírásokra vonatkozólag azonban még a lefolyt évben sem történt nagy javulás, mert még most is sokan vannak, a kikkel szemben az 1883. évi XLIV. t.-cz. 36-ik §-ának büntető határozatát kellett alkalmaznom. A földadó-nyilvántartásra vonatkozólag tisztelettel jelentem, hogy a földadó nyilvántartási felügyelője e vármegye községeiben teljesített vizsgálatainak befejezése és a nyilvántartási jegyzékek felülvizsgálata után a földadó-nyilvántartás körül tapasztaltak felett dicsőre elismerése mellett teljes megelégedését fejezte ki.

Az adóbehajtás terén elért eredmény is teljesen kielégítőnek azaz kitűnőnek mondható; mert egyenes adóban a folyó évi összes előírás teljes törlesztésén kívül még az előző évekről ájtott hátralékból 16332 frt 63 kr befizettetvén az összes előírás felül, még a fennálló hátralékok 34%-a is befizettetett.

Ugyanis, egyenes adóban az 1888. évi előírásba hozott tartozás tesz 499373 frt 14 krt; ebből a múlt év végén maradt hátralék tesz 48308 forint 93½ krt, tehát a folyó évi tartozás 451064 forint 20½ krt.

Ezzel szemben befolyt 467396 frt 83½ krt, vagyis a folyó évi előírás felül még 16332 frt 83 kr.

Hátralék maradt 1887. év végén 48308 frt 93½ krt, az 1888. év végén pedig 31976 frt 30 s fél krt, tehát kevesedett a hátralék 16332 frt 63 krral.

A kir. adóhivatalokhoz befizettetett készpénzben az 1887. évben 464452 frt 14 krt, míg a folyó évben 467396 frt 83½ krt, tehát 2944 frt 69 s fél krral több, mint az előző évben.

Hadmentességi díjban az előírás 18430 frt 68 kr, abból a múlt év végén maradt hátralék tesz 3917 frt 58 krt, tehát a folyó évi tartozás teszen 14513 frt 10 krt.

Ezzel szemben befolyt 15551 frt 31 krt, vagyis az egész előírás felül még 1038 frt 21 krt. Hátralék volt 1887. év végén 3917 frt 58 kr, az 1888. év végén maradt 2879 frt 37 kr, tehát kevesedett a hátralék 1038 frt 21 krral, vagyis az egész évi előírás felül még az előző évi hátralék 27 százaléknál is több folyt be.

Készpénzben befizettetett e ezimen a kir. adóhivatalokhoz az 1887. évben 15248 frt 61 krt, az 1888. évben pedig 15551 frt 31 krt, tehát 302 frt 70 krral több mint az előző évben.

Az egyenes adók módjára behajtandó kincstári követelésekben a folyó évben elért befizetési eredmény szintén részben kitűnőnek, részben pedig kielégítőnek mondható, és pedig kitűnőnek mondható illetékegyenértékben, tanítói nyugdíj-járléokban, adóbehajtási költség térítmenyben; kielégítőnek mondható a bélyeg- és jogilleték, valamint a fogyasztási adókban.

Ugyanis illetékegyenérték maradt hátralék az 1887. év végén 7360 frt 62 krt, míg 1888. év végén 2845 frt 97 krt. Tanítói nyugdíj-járlékban maradt 1887. év végén 3540 frt 15 krt, 1888. év végén pedig 1172 frt 24 krt. Adóbehajtási költség térítmeny címén hátralék maradt 1887. évben 2168 frt 25 krt, míg 1888-ban 1170 frt 89 s fél krt.

Bélyeg- és jogilleték címen 1887-re hátralék ájtott 54358 frt; a behajtásra esedékes összeg tett 85059 frtot. Befolyt 43509 frt. Hátralék maradt 41550 frt. 1888-ra hátralék ájtott 55329 frt, behajtásra esedékesé vált 83298 frt, befolyt 55577 frt, hátralék maradt 27721 frt.

Vagyis jöllehet 1761 frttal kevesebb összeg lett esedékesé 1888-ban mint az előző évben, s jöllehet 971 frttal több hátralék jött át 1888-ra mint az előző évre: az 1888. év végén a hátralék 12068 frttal kisebb az 1887. évinél és 12066 frttal több lett beszállítva készpénzül a kir. adóhivatali pénztárakba 1888-ban, mint az előző évben.

A fogyasztási adókban pedig ha, — K.-Vásárhely városát eltekintve — az egész vármegye összes fogyasztási adó tartozása vétetik elbírálás alá, ugy az eredmény itt is kitűnőnek mondható, mert a megye összes községeiben — K.-Vásárhelyet ide nem értve — fogyasztási adó címen alig van 200 frt hátralék; míg Kézdi-Vásárhely városát is számítáiba véve az e című hátralék az előző évi 5998 frt 99 krról 6192 frt 29 s fél krra emelkedett az 1888. év végével.

Igazolásomra itt szükségesnek tartom mely tisztelettel jelenteni, hogy engem mulasztás e tekintetben sem terhelt, mert hatáskörömből kifolyólag Kézdi-Vásárhely város összes jövedelmeit a kézdijárási főszolgabíró által lefoglaltattam s a lefolyt jövedelmek ellenőrzésére és számbavételére a járási főszolgabíró utasítottam. Állami végrehajtó kiküldése 1888-ban 3 adó-

községgel szemben vált szükségessé s ezekbe, u. m. Bereczk város, Gelence és Dálnok községbe, az előjáróság költségére az 1888. évi XLIV. t.-cz. 81. §-a értelmében az állami végrehajtó ki is küldetett, mely községek közül a két utóbbiban működését még be sem fejezte.

Ezekben az 1888. évi II-ik félévi jelentésemet megtéve, az eredményt számszakilag is kitűntető A, B és C kimutatásokat ugy az egyenes adó mint a hadm. díjról tisztelettel előterjesztem.

Sepsi-Szentgyörgy, 1889. január 4-én.

Baharczy Ferencz,
kir. adófelügyelő.

T a n ü g y.

Felhívás.

A „magyarországi tanítók Eötvös-alapját gyűjtő és kezelő országos bizottság“ ezennel tisztelettel felkéri az ügyfeleket, valamint azon nemes lelkű emberbarátokat, a kik a tanító özvegyek és árvák sorsának enyhítését, valamint a magasabb tanintézetekben jelesen tanuló tanítógyermeknek jövőjét szívében viselik, emlékezzenek meg 1 frt évi járulékaikkal, illetőleg kegyes adományaikkal a nemzet legszerényebb napszámosainak országos jótékony intézetéről és küldjék be adományaikat még f. évi január hó 24-dike előtt Örley Jánoshoz, az Eötvös-alap pénztárnokához (Budapest, VIII. kerület, Szentkirályi utca) fővárosi népiskolai) annyiival is inkább, minthogy számadó könyveink a jelen évben is január 25-én zártnak le és így a később érkező összegek már nem gyarapíthatják a jelen évben kiosztandó segélyösszegeket és ösztöndíjakot. Ügyfeleinket ismételve fokozódó tevékenységre kell kérnünk az „Eötvös-alap“ érdekében; mert ámbár alapunk tökécsített vagyonra a jelen évben 8750 forinttal gyarapodott, jótékony intézetünk rendes évi bevétele, mely a kiosztás alá eső segélyösszegek és ösztöndíjak megállapításánál számba veendő, a múlt 1887-ik évi rendes bevétellel szemben még nem mutat emelkedést. A mai pénztári kimutatás szerint jelen évi rendes tiszta bevételeink csak 2271 forintot tesz. Ugyanazért, nehogy ismét üres kézzel kelljen alapunknak a hozzá forduló tanító-özvegyek, árvák és jelesen tanuló ifjak nagyobb részét elbocsátani: lefolyó évünk utolsó perceiben újra felemeljék kérő szavunkat, s éljet bennünket az a reménység, hogy felhívásunk nem marad „kiáltó szó“ a pusztában! Budapest, 1889. január 5-én. Péterfy Sándor, az „Eötvös-alap“ orsz. bizottságának elnöke. Lutzenberger Ágost s. k. titkár. Örley János s. k. pénztáros.

Egy est Zabolán.

Kézdi-Vásárhely, 1889. január 14.

Semmi sem állandó a nap alatt; a miért ma lelkesülünk, az már holnap közönyös lehet előttünk. Minden évtized egy-egy új eszmét hoz fel színre, mely az egész társadalmat izgalomba hozza; minden ember csak rajta kap s aztán lassanként a lelkesültség elenyészik, hogy egy más eszme iránt nyilvánuljon.

Ilyen volt vidékünkön a veres kereszt egylet. Utóbbi években némely fíkegyleteknél a tevékenység nagy mértékben alászállt, de az egyletek élén álló lelkes elnököknek mindig sikerült új életet önteni a lankadóba. Ezen nemes igyekezet vezérelte zabolai gróf Mikes Benedeknét, hogy nyugalmát és kényelmét feláldozva, kastélyában összegyűjtse a megye intelligenciáját és a veres kereszt egylet czége alatt egy fényes mulatságot rendezzen.

Kilátásba volt helyezve, hogy az estélyen több meglepetés készül a közönség számára, és az ígértet be is lett váltva, mert az egész estély egy nagy meglepetés volt számunkra.

A bejáratról a szalonig, a hangverseny-teremtől a buffettig minden csupa meglepetés volt. Mindennél pazar fény, nemes izlés és finom elegancia a berendezésben s lekötőző szívelenség és páratlan figyelem az elfogadásban. Ha a nemes grófnét ezen estély után kellene megbírnunk, igazán nem tudnók megmondani, hogy a finom érzékű nő, vagy a szívelyes háziasszony érdemli-e meg a pálmát. Denique minden szép, megragadó és kedves volt ezen estélyen s az egészen az a finom gyöngédség omlott szét, mely női rendező kezére vall. Csak a ki valaha valami ilyen estélyt rendezett, az tudja kellőképen méltányolni azt a legapróbb részletekig kiterjedő gondot, mely az egész berendezésnél nyilvánult. A tágas termekben nem volt egyetlen zug, melyben valami szemnek kellemes dolog ne kapta volna meg az ember figyelmét: mindenben és mindenütt azok a megkapó, kedves disztimények, mikre csak a nők képesek. Nem czélunk mindazt részletesen leírni, a mit láttunk s csupán az általános benyomást vázoljuk, melyet az egész reánk gyakorolt.

Most térjünk a műsorra.

Először is a pompás előképek egész sorozata következett, melyek mindenike zajos tetszést aratott. A képek következő sorban következtek egymás után: 1. A „Bolygó Hollandi“ című dalműből „Senta fonóda“, előadta gr. Mikes Ilona. 2. Éji zene Spanyol honban (gróf Mikes Ilona és dr. Kovács Gyuláné). 3. Säkkingeni trombitás dalműből „Margit bucsuzása“ (gr. Mikes Erzsébet). 4. Ugyanazon dalműből „A trombita-kisérlet“ (gr. Mikes Erzsébet és Kyd Sándor). 5. „Siegfrid“ cz. operából „Erdei madár mutatja az utat Siegfriednek az alvó Brunhildához“ (gróf Mikes Emma és Kyd Sándor). 6. Ina a harcz előtt cz. dalhoz előképek: Hungária: gróf Mikes Erzsébet; Charitas: Kyd Sándorné s. Mikes Sophie grófnő; veres kereszt ápolónők: gróf Mikes Ilona és dr. Kovács Gyuláné; sebesültek: Kyd Sándor és Deák Antal.

A képekhez a zongora-kisérletet Fuhrman Irén k. a. játszotta.

Az előadott képek ugy kompozíció, mint kivitel tekintetében művésziességek voltak s teljesen indokolva van az az elragadtatás, melyet a közönségnél előidézték. Az előképek közé voltak besorolva a műsor többi részei, u. m. Mikes Erzsébet és Emma grófnők hatásos zongora-játéka 4 képre, továbbá Dr. Szacsavay Gyuláné pompás népdalai, melyek most is, mint minden alkalommal, gyűjtő hatással voltak a hallgatóságra. Művészi szempontból a műsor egyik legérdekesebb pontja volt a Béli László nr zongora-játéka, mely messze túlhaladta a dilettantizmus színvonalát. A zágoni dalkör egy pompás dallal járult a műsor élénkítéséhez, melynek szépségéről az öszinte tapsok tesznek bizonyosságot. Végül ifj. Dobay János tartott felolvasást „Szöveg a képhez“ czim alatt, melyet mai tárczánkban vesznek olvasóink.

Daczára a hosszú, tartalmas műsornak, 10 órakor már le volt játszva s a közönség megelégedve, felvillanyozva oszlott szét a termekben mindenütt ujjabb meg ujjabb meglepetésekkel találkozva. Egyik oldalon a kedvesen berendezett tea-terem nyájás, barátságos otthona s más oldalon a buffet illata csalogatta az embert s mikor aztán az anyagnak is meghoztuk az áldozatot, ott volt a két táncsterem, melyben a sepsiszentgyörgyi jó cigány zenekar hangjai mellett lelkesülten járt a tánczedvelő ifjuság. Hogy még a táncban se hiányozzék semmi, éjfélt után Dr. Kovács Gyula cotillont rendezett. Az excoelsior-lámpák kétszer is megtagadták a szolgáltatást, de azért a közönség semmiképp sem akart tágitani, s már a hajnal kezdett derengeni, midőn a jökevű társaság elhagyta a vendégszerető kastély falait, csupa kedves emlékeket vivén magával.

A hölgyek sorában ott láttuk a házi comtesseket: gr. Mikes Eliz, Ilona és Emmán kívül Kyd-né gr. Mikes Sophia, br. Szentkeresztly Stephanie, br. Szentkeresztly Irén, Bélydy Tivadarné, Ponori Sándorné, Kelemen Lajosné, dr. Kovács Gyuláné, Szabó Mózesné, Welner Gyöngy, Szacsavay Gyuláné, Jakab Istvánné, Székely Iván-né, Zathureczky Janka, Gyárfás Emma, Deák Katinka stb. urasszonyokat és kisasszonyokat; a megyei hivatalnokok élén Potsa József főispánt, a kézdívásárhelyi kir. törvényszék élén — mely kiváló nagy számmal volt képviselve — Ponori Sándor elnököt, a tisztikar élén Kézdi-Vásárhelyről Benedek István örnagyot, továbbá br. Szentkeresztly Bélát, gróf Wurbrandot, Kyd Károlyt stb.

A megjelent közönség dicséretére legyen mondvá, bőkezű felülfizetésekkel igyekezett bár némileg méltányolni azon nagy áldozatot, melyet a nemes grófné pénzben és munkában a veres kereszt egyletnek hozott, midőn ezen fényes estélyt egészen saját költségén rendezte. Ennek öszönhető, hogy a tiszta jövedelem a 300 frtot meghaladja.

A lefolyt mulatságon végig tekintve, a legkedvesebb jelenség, mely mindenkit egyaránt elbájt, maga a szeretetre méltó háziasszony, a nemes grófnő volt, ki szívelenségével mindent kiegyenlített s minden távolságot áthidal s eszközölje lett annak, hogy a különböző társadalmi osztályok egymás mellett a legkedvesebben elmulassanak. Mindenki számára volt egy nyájás, lekötőző szava, s ezért mindenki osztatlan tiszteletet adta cserébe, s ezen szeretetteljes viszony szülte azt, hogy minden ember a legkedvesebb emlékekkel hagyta el a zabolai kastélyt.

0.

Különlélek.

— Kézdi-Vásárhelytől a városi képviselő megválasztása január 23-án fog a tanácsháznál báró alispán elnöke alatt megtartatni. A képviselő-testület f. hó 16-án tartott ülésében Szabó Albert és Balogh János küldettek ki mint bizalmi férfiak a választáshoz.

— Öngyilkosság. Osodolán Ferencz György 70 éves öreg ember folyó hó 14-én este öreg korával

járó gyengeségei miatt lakásán, ágya előtt a gerendára felakasztotta magát. Holttestét csak másnap fedezték fel.

— A „Baróti korcsolázó és csolnakázó-egylet” idei január 20-án fényes világítás mellett álarcosos jégünnepélyt (estélyt) rendez.

— A gyergyószentmiklósi rongyhasznosító-egylet folyó hó 13-án tartott igazgatósági ülésén pénztára javára egy estély megtartását határozta el. Mint lapunkat értesítik, az estélyen változatos zene- és hangverseny lesz, a melyen a város kitűnő műkedvelői fognak közreműködni. Az estély folyó hó 9-én fog megtartatni. Reméljük, hogy a közönség, tekintettel az élvezetre, s tekintettel a jó és üdős célra, minél nagyobb számmal fog az estélyen megjelenni és pártfogásával elősegíteni a városra nézve valóban megbecsülhetetlen intézményt. A részletekről annak idejében bővebben értesítjük az érdeklődő közönséget.

— **Hálás köszönet.** Jelen állásom elfoglalásakor igénytelen személyem oly kitüntetésben részesült, hogy az egyházi előjáróság, mint annak minden egyes tagja által, mely örök emlékül vésődött be szívem legmélyebb rejtekébe. Tudom, hogy ezen lelkesedést, ezen meleg fogadtatást, mely közvetlenül engem ért, nem csekélységem, hanem a valóság iránti szent buzgóság, meleg ragaszkodás, mely a kézdívasárhelyi ref. hívek kebelében kiolthatatlan lánggal ég, idézte elő, s mint a vallásnak, a vallásos buzgóság emelésének egyik gyarló szolgáját, engem is érintett e kitüntetés. Nem mulasztatom hát el, hogy a nyilvánosság előtt is hálás köszönetemet ne nyilvánítsam ezen szíves fogadtatásért, hogy az egyházi előjáróságnak, mint szeretett egyházközségem minden egyes tagjának. Hálás köszönetemet kell nyilvánítanom továbbá t. Baló László, Császár József, Szotyori János és Szabó János uraknak is, kik fáradhatatlan buzgósággal a nemes szívi s áldozatkészség hívektől számomra mintegy 150 frt értéket képviselő gabona-, fűszer-, tűzifa és edényeműeket gyűjtöttek össze újvíj ajándékkul. A nemes tett nem szorul dicsőítésre s én e helyen csak hálás köszönetemnek ohajtottam kifejezést adni úgy a t. bizottsági tagoknak, mint a kegyes adakozóknak. K. Vásárhely, 1889. január 14. Makka Dániel ref. énekvezér.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

HIRDETÉS.

A ref. templom déli részén levő
BOLTHELYISÉG
3 vagy több évre haszonbérbe kiad. Értekezhetni egyházi algonidnok Kö-
lönöte Mózes urral bármikor.

Pályázat.

A kézdívasárhelyi ev. ref. egyháztanács a magtárosi állásra pályázatot hirdet. A kezelő javadalmazása a tiszta jövedelemnek 10%-a. A pályázók értesítetnek arról, hogy ezer hektóliter gabonáról biztosítékot kell adni. Ezen állomás elnyeréséért a folyamodványok — folyó hó végéig — tiszteletes Székely János urhoz terjesztendők be.

K. Vásárhelyt, 1889. január hó 8-án.

Kiss Károly,
egyházi jegyző.

Szám 200—89.

Árverezési hirdetmény.

Albis község korcsmárlási joga az 1889-ik év még hátralevő részére árverezés útján haszonbérbe adandó.

A nyílt árverezés folyó hó január hó 19-én d. e. 10 órakor tartatik meg, mi is azzal tétetik közhirrre, miképen az árverezési feltételek egy alattirottnál, valamint a község házábanál is bármikor megtekinthetők.

K. Vásárhely, 1889. január 12-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

Sz. 6220. tkv. Con. 5473.
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdívasárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy ifj. Bándy István kézdívasárhelyi lakos végrehajtatonak brassói lakos Tamási Akos végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdívasárhelyi kir. törvényszék területén levő Osdola községében fekvő, az osdolai 609. sz. tjkvben 1403. és 1404. hr. sz. 3130 frt értékű épületet beltelekből végrehajtást szenvedő Tamási Akos járandóságára az árverést 521 frt 60 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi február hó 26-ik napján délelőtti 9 órakor Osdola község házábanál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírójá Kézdí-Vásárhelyt, 1888. évi nov. hó 24-én.

Vajna Gáspár,
kir. tszéki bíró.

Szám 2815. tkv.
1888.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Pálfi Dénes tarcsafalvi lakos végrehajtatonak Kónya János zabolai lakos illetve örökösei végrehajtást szenvedő elleni 436 frt 15 kr hátrálék tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbírósa területén levő Zabola községében fekvő, a zabolai 439. sz. tjkvben 1—12, 14—31. rend, 1621—1625, 2338, 2404, 2414, 2477, 2650, 2673, 2677, 2683, 3196/2, 3197, 3198, 3199, 3207/1, 3261, 4227, 4300, 4301, 5265, 5288/2, 5289, 5371, 5400, 5404, 5389, 5928, 6128, 6281, 6282, 6543, 6544, 6545, 6546, 6549, 6552, 6554, 6556, 6568, 6570, 6571, 6572, 6597, 6901, 6963, 7335, 7570, 7716, 7738, 7822, 7824, 8326, 8416, 8417, 8418, 8447, 8448, 8449, 8450. hr. sz. alatt felvett ingatlanokra az árverést 1930 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi már-

czius hó 5-ik napján délelőtti 9 órakor Zabola község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kovásznán, 1888. évi november hó 21-ik napján.

A kovásznai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

Dobay János,
kir. járásbíró.

2385—1888.
tkv sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy Gyergyó-Tekerőpatak és Kilyénfalva községek végrehajtatonak gyergyótölgyesi Berszán György és neje végrehajtást szenvedők elleni 46 frt 21 kr tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén levő, a gyergyó-alsótölgyesi 195. sz. tjkvben 1. rendszám alatt foglalt ingatlanra az árverést 573 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi február hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor Gyergyó-Tölgyes község házábanál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1889. évi október hó 24-ik napján.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságtól.

SZACSVAY IMRE,
kir. aljársbíró.

Mutatványszámok ingyen és bérmentve küldetnek.

Magyarország legolesőbb és legdiszesebb
képes hetilapja a

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”.

Mint társadalmi, szépirodalmi s ismeretterjesztő hetilap eddig is megbecsülhetetlen szolgálatakat tett a magyar nemzeti közművelődésnek, ma azonban nemcsak kiváló tényezője a magyar irodalomnak, hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar művelt családoknak. Változatos, élénk s a legszigorubb kritikát is kiálló olvasmányai a legjelesebb magyar írók tollából erednek s a külföldi irodalomból csak a szinaranyat mutatják be az olvasó közönségnek. A gondos, élénk szerkesztés, az izléses és diszes kiállítás, az eszmé és az érzelem-nemesítő tartalom, a jó izlés, a legjelesebb külföldi lapok képeivel versenyző művészi kivitelű képek szellemi kincscse avatják minden számát.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK”

előfizetési ára

„HÖLGYEK LAPJA”

czimű divatmelléklettel és a külön könyvvé beköthető regénymelléklettel együtt:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Előfizetések legczélszerűbben posta-utalványon küldendők.

Mutatványszámokat ingyen s bérmentesen küld és előfizetéseket a hó bármely napjától elfogad a „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala Budapesten, V., Nagy-kö-
rona utca 20. szám.

Teljes számu példányokkal még mindig szolgálhatunk.

Mutatványszámok ingyen és bérmentve küldetnek.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.